

ЗМІСТ

Частина перша

<i>Розділ I.</i> Марсель. Прибуття.....	15
<i>Розділ II.</i> Батько і син.....	21
<i>Розділ III.</i> Каталянці.....	26
<i>Розділ IV.</i> Змова.....	33
<i>Розділ V.</i> Заручини.....	37
<i>Розділ VI.</i> Помічник королівського прокурора.....	45
<i>Розділ VII.</i> Допит.....	52
<i>Розділ VIII.</i> Замок Іф.....	59
<i>Розділ IX.</i> Вечір дня заручин.....	67
<i>Розділ X.</i> Малий покій у Тюльрі.....	71
<i>Розділ XI.</i> Корсиканський людожер.....	77
<i>Розділ XII.</i> Батько і син.....	82
<i>Розділ XIII.</i> Сто Днів.....	87
<i>Розділ XIV.</i> В'язень божевільний і в'язень шалений.....	93
<i>Розділ XV.</i> Номер 34 і номер 27.....	101
<i>Розділ XVI.</i> Італійський учений.....	112
<i>Розділ XVII.</i> Абатова камера.....	119
<i>Розділ XVIII.</i> Скарби панотця Фаріа.....	131
<i>Розділ XIX.</i> Третій напад.....	140
<i>Розділ XX.</i> Цвинтар замку Іф.....	146
<i>Розділ XXI.</i> Острів Тібулен.....	150

Частина друга

<i>Розділ I. Перемитники</i>	158
<i>Розділ II. Острів Монте-Крісто</i>	163
<i>Розділ III. Чарівний блиск</i>	168
<i>Розділ IV. Незнайомець</i>	174
<i>Розділ V. Шинок «Гарський міст»</i>	178
<i>Розділ VI. Кадрусова розповідь</i>	186
<i>Розділ VII. В'язничний реєстр</i>	196
<i>Розділ VIII. Торговий дім Моррель</i>	200
<i>Розділ IX. П'яте вересня</i>	210
<i>Розділ X. Італія. Синдбад-Мореплавець</i>	221
<i>Розділ XI. Пробудження</i>	237
<i>Розділ XII. Римські розбійники</i>	241
<i>Розділ XIII. Видиво</i>	262
<i>Розділ XIV. Mazzolato</i>	278
<i>Розділ XV. Карнавал у Римі</i>	288
<i>Розділ XVI. Катакомби Сан-Себастьяно</i>	300
<i>Розділ XVII. Домовленість</i>	312

Частина третя

<i>Розділ I. Альберові гості</i>	317
<i>Розділ II. Сніданок</i>	331
<i>Розділ III. Перша зустріч</i>	339
<i>Розділ IV. Пан Бертуччо</i>	348
<i>Розділ V. Дім в Отеї</i>	351
<i>Розділ VI. Вендета</i>	356
<i>Розділ VII. Кривава злива</i>	371

<i>Розділ VIII. Необмежений кредит</i>	379
<i>Розділ IX. Сіра в яблуках запряжка</i>	388
<i>Розділ X. Філософія</i>	396
<i>Розділ XI. Гайде</i>	404
<i>Розділ XII. Родина Моррелів</i>	407
<i>Розділ XIII. Пірам і Фісба</i>	414
<i>Розділ XIV. Токсикологія</i>	421
<i>Розділ XV. Роберт-диявол</i>	432
<i>Розділ XVI. Зростання і падіння</i>	442
<i>Розділ XVII. Майор Кавальканти</i>	450
<i>Розділ XVIII. Андреа Кавальканти</i>	458
<i>Розділ XIX. Город з люцерною</i>	467

Частина четверта

<i>Розділ I. Пан Нуартъе де Вільфор</i>	475
<i>Розділ II. Заповіт</i>	480
<i>Розділ III. Телеграф</i>	486
<i>Розділ IV. Як садівника порятували од вовчків, що поїли його персики</i>	493
<i>Розділ V. Примари</i>	501
<i>Розділ VI. Обід</i>	507
<i>Розділ VII. Жебрак</i>	514
<i>Розділ VIII. Подружня сварка</i>	521
<i>Розділ IX. Шлюбні плани</i>	527
<i>Розділ X. Кабінет королівського прокурора</i>	534
<i>Розділ XI. Запрошення</i>	542
<i>Розділ XII. Пошуки</i>	548

<i>Розділ XIII. Літній бал</i>	555
<i>Розділ XIV. Хліб і сіль</i>	562
<i>Розділ XV. Маркіза де Сен-Меран</i>	565
<i>Розділ XVI. Обіцянка</i>	574
<i>Розділ XVII. Гробівець родини Вільфорів</i>	594
<i>Розділ XVIII. Протокол</i>	600
<i>Розділ XIX. Поступ молодого Кавальканти</i>	609
<i>Розділ XX. Гайде</i>	617
Частина п'ята	
<i>Розділ I. Намсповіщають із Яніни</i>	633
<i>Розділ II. Лимонад</i>	646
<i>Розділ III. Звинувачення</i>	654
<i>Розділ IV. Оселя «пекаря на пенсії»</i>	658
<i>Розділ V. Злам</i>	671
<i>Розділ VI. Кара Господня</i>	680
<i>Розділ VII. Бошан</i>	685
<i>Розділ VIII. Мандрівка</i>	689
<i>Розділ IX. Суд</i>	697
<i>Розділ X. Провокація</i>	707
<i>Розділ XI. Образа</i>	711
<i>Розділ XII. Ніч</i>	718
<i>Розділ XIII. Зустріч</i>	724
<i>Розділ XIV. Мати і син</i>	732
<i>Розділ XV. Самогубство</i>	737
<i>Розділ XVI. Валентина</i>	743
<i>Розділ XVII. Зізнання</i>	748

<i>Розділ XVIII. Батько і донька</i>	756
<i>Розділ XIX. Шлюбна угода</i>	762
<i>Розділ XX. Шлях до Бельгії</i>	770

Частина шоста

<i>Розділ I. Корчма «Дзвін і плящина»</i>	775
<i>Розділ II. Закон</i>	783
<i>Розділ III. Привиддя</i>	790
<i>Розділ IV. Локуста</i>	795
<i>Розділ V. Валентина</i>	799
<i>Розділ VI. Максимільян</i>	803
<i>Розділ VII. Данглярів підпис</i>	809
<i>Розділ VIII. Цвинтар Пер-Лашез</i>	817
<i>Розділ IX. Дільба</i>	826
<i>Розділ X. Лев'яча Яма</i>	837
<i>Розділ XI. Суддя</i>	842
<i>Розділ XII. Сесія</i>	849
<i>Розділ XIII. Акт звинувачення</i>	853
<i>Розділ XIV. Покута</i>	858
<i>Розділ XV. Від'їзд</i>	864
<i>Розділ XVI. Минуле</i>	873
<i>Розділ XVII. Пеппіно</i>	882
<i>Розділ XVIII. Меню Луїджі Вампи</i>	889
<i>Розділ XIX. Прощення</i>	895
<i>Розділ XX. П'яте жовтня</i>	899

Частина перша

I. МАРСЕЛЬ. ПРИБУТТЯ

Двадцять четвертого лютого 1815 року чатовий Нотр-Дам-де-ля-Гард сповістив про наближення трищоглового корабля «Фараон», що йшов зі Смирни, Трієста й Неаполя.

Як водиться, портовий лоцман одразу ж вирушив із гавані, поминув замок Іф і пристав до корабля поміж мисом Моржіон та островом Ріон.

Відразу, теж-таки як водиться, майданчик форту Сен-Жан наповнився роззявами, бо в Марселі прибуття судна – завжди неабияка подія, надто ж якщо це судно, як ото «Фараон», що збудоване, обладнане, навантажене на корабельнях давньої Фокеї та належить місцевому судновласникові.

Тим часом корабель наближався; він щасливо пройшов протоку, яку вулканічний струс колись витворив між островами Каласарень і Жарос, обігнув Помег і наближався під трьома марселями, клівером та контрбізанню, проте так помалу і скорботно, що допитливі, мимохіть відчувши лихо, гадали собі, що ж це могло з ним скоїтися.

Утім, знавці бачили: як щось і сталося, то не із самим кораблем. Адже йшов він, як і належить добре керованому судну: якір наготували кинути, ватербакштаги віддали, а поруч із лоцманом, що готувався попровадити «Фараона» вузьким входом до марсельської гавані, стояв юнак, меткий і кмітливий, він наглядав за кожним порухом корабля і повторював кожну лоцманову команду.

Невиразна тривога, що висіла над юрмою, особливо охопила одного з глядачів, тож він не став чекати, поки корабель увійде в порт – він плигнув у човен і звелів гребти назустріч «Фараонові», із яким і порівнявся навпроти бухти Резерв.

Угледівши того чоловіка, молодий моряк відійшов од лоцмана і, скинувши капелюха, став біля облавка.

То був парубок років вісімнадцяти чи двадцяти, високий, стрункий, із гарними темними очима і чубом, чорним, як вороняче крило; весь його вигляд променів спокоем і рішучістю, що притаманні людям, котрі змалку звикли боротися з небезпекою.

– Ох, це ви, Дантесе! – гукнув чоловік у човні. – Що сталося? Чому так похмуро у вас на судні?

– Велике лихо, пане Моррелю, – відказав юнак, – велике лихо, надто ж для мене: біля Чівіта-Веккії ми втратили нашого бравого капітана Леклера.

– А вантаж? – хутко запитав господар судна.

– Цілісінький, пане Моррелю, тож, гадаю, тут ви будете задоволені... Але сердешний капітан Леклер...

– Що ж із ним сталося? – полегшено запитав господар. – Що скоїлося з нашим бравим капітаном?

– Він помер.

– Упав за борт?

– Ні, вмер від мозкової лихоманки, у страшенних муках, – відказав Дантес.

I, обернувшись до екіпажу, гукнув: